

Pezsgő alapborok borkőstabilizálási lehetőségei

Huszár István

Szőlész-borász mérnöki mesterképzés levelező szak

Borászati tanszék

Belső témavezető: Szövényi Áron, tanársegéd, Szőlészeti és Borászati Intézet MATE

Kísérletemben célul tűztem ki, hogy összehasonlítok három borkőstabilizálásra használt kezelőanyagot pezsgőalapborokon, hogy megállapítsam a tradicionális technológiához legalkalmasabb stabilizálószer. Hat alapbort vizsgáltam, amiknél készítettem 1,5^v/_v% alkohollal emelt mintákat is, ezzel imitálva a második erjedés következtében történő alkohol emelkedést, ami kihatással van a borkőstabilitásra is. A kezelések előtt elvégeztem a telítési hőmérséklet, a mini-kontakt tesztet, valamint az oldhatósági szorzat meghatározását is. Ezekkel, már a kontroll minták stabilitási eredményei alapján is eltérő eredményeket kaptam. Ezután az alapboroknál elvégeztem a kezelőanyagok hozzáadását majd stabilitást visszaellenőriztem mini-kontakt tesztel. A Zenith Uno kálium-poli-aszpartát hatóanyaggal adta a legrosszabb eredményeket, mivel a vizsgált minták fele instabil maradt. Leginkább az alkohollal emelt mintáknál teljesített jól, tehát jelen pezsgőalapborok stabilizálásához ezen mérés alapján nem ajánlott. A MetaGum és a Vinostab közel azonos értékeket produkáltak, kisebb előnnyel a MetaGum részéről. Mivel ez a kezelőanyag inkább rövidebb időintervallumban hatékony, ebből fakadóan inkább rövidebb érlelésű pezsgőkhöz alkalmasabb, míg a Vinostab egyaránt rövidebb és hosszabb érlelésre is. A vezetőképességmérés eredményeiben előfordultak nemvárt különbségek is, mint a kezelés hatására nőtt a vezetőképességek különbsége vagy épp stagnált. Emellett az oldhatósági szorzat alapján az alapborok fele stabil volt, pedig erre egyik másik adat sem engedett következtetni. Ezek alapján megállapítható, hogy a kísérletem a kezelőanyagok közti különbségeket jól bemutatta, viszont a stabilitás előrejelzésének metódusai eltérő, enyhén pontatlan eredményeket adtak.